

[Jytte Hilden]

get handler om en forlængelse af en forsøgsperiode. Loven blev oprindeligt vedtaget i februar 1981, og dengang var vi positive over for et 3-årigt forsøg. Vi er stadig væk positive over for dette forsøg og spørger os selv lidt, hvorfor det er nødvendigt at forlænge – ikke, som der står i bemærkningerne til lovforslaget, med et halvt år, men med 8 måneder. Det minder mig mere om trekvart år, end det minder om et halvt år. Det havde jo været rart, hvis vi i dag havde været en smule klogere, hvis vi fra ministeren havde haft nogle forskellige stikord til, hvad det er for nogle undersøgelser, man er i gang med.

Men som sagt: vi ser frem til den redegørelse, som ministeren lover i forbindelse med lovforslaget, og jeg vil da gerne høre, om ministeren nu er sikker på, at den frist, som han nu har sat, nemlig til maj 1984, rent faktisk holder, for selvfølgelig er det vigtigt at få en afklaring og en kortlægning af de forsøg, man nu har tilvejebragt i løbet af en 3 års periode.

Fra socialdemokratiet kan jeg derfor give tilslutning til denne midlertidige forlængelse af en forsøgsordning, men dermed har jeg ikke sagt noget om vores stillingtagen til en permanent ordning fremover.

Rønholt (KF):

Det konservative folkeparti, der støttede loven i 1981, finder, det er vigtigt, at beslutningsgrundlaget for en permanent ordning bliver så grundigt som muligt, og kan således støtte forlængelsen af den gældende okkerstøttelov til 31. januar 1985.

Som det fremgår af den skriftlige fremsættelse, vil miljøministeren i maj 1984 give folketingsen redegørelse om de erfaringer, der er indhøstet i forsøgsperioden. Det ville ikke være hensigtsmæssigt, at der ikke kunne ydes støtte til igangværende forsøgsprojekter, indtil disse er afsluttet, eller at man skulle begynde en lovgivning på et så vigtigt område, uden at det bedst tænkelige beslutningsgrundlag er tilvejebragt. Her tænker jeg på de forsøgsresultater, som forventes afsluttet inden miljøministerens redegørelse.

Det konservative folkeparti kan således gå ind for lovforslaget.

Sønderby (V):

Den 11. februar 1981 var fru Jytte Hilden også med til at vedtage denne lov, og jeg er da glad ved, at fru Jytte Hilden nu vil give tilslutning til, at den kan køre i så lang tid, at forsøgsperioden er færdig, og at vi får muligheder for at vurdere resultatet.

Okkergener opstår i vandløbene ved dræning. Okker er jo et naturprodukt, der findes i jorden; det frigøres, når man begynder at dræne, når der kommer ilt til. Det er ret vigtigt, at der stadig væk sikres landbruget muligheder for at dræne, således som forsøgsordningen stiledede efter. Det var, som det er blevet sagt, en forsøgsperiode på 3 år. Den har nu kun kørt i 2½ år og udløber, som der står, den 1. juli 1984. Jeg er tilfreds med, at ministeren til den tid vil give folketingsen redegørelse om forsøgsordningen og de erfaringer, der er indhøstet, og de målinger, der er foretaget i forsøgsperioden. Man har jo mange metoder til at få fisket dette okker op eller få det kalket væk osv.

Til den tid skal vi tage stilling til, om vi skal lave en permanent ordning. Jeg havde selvfølgelig ikke forventet, at fru Jytte Hilden her ville sige, om man vil gøre det, men jeg håber da, at man stadig vil løse dette problem.

Det er i denne situation – det var vi enige om ved vedtagelsen af loven – ikke landmanden, der er forurenere. Derfor må det oftest hjælpe med at løse de problemer, så man stadig væk kan foretage dræning af de arealer, hvor der er muligheder for okker. Jeg håber, at man også sikrer, at de anlæg, der er i gang, fortsat kan drives. Det var noget af det, vi drøftede meget ved behandlingen i sin tid: når man nu fik disse forsøgsanlæg sat i gang og man så lige pludselig kom i tanke om at ophæve loven, hvad skulle der så ske med dem? Det er en af de ting, vi skal drøfte næste gang.

Jeg er tilfreds med, at man nu vil køre forsøgsperioden ud og får en redegørelse. Med disse bemærkninger vil jeg støtte lovforslaget.

Margrете Auken (SF):

Vi har problemer med at sige oppe i SFs gruppe, hvad dette lovforslag hedder, for vi kan næsten ikke få os selv til at kalde den edder og forgift, som man nu sender ud i åer og vandløb, for gener. Det svarer til, at man